

נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות

מסורת הש"ס

(א) שמונת לחם (ב) לקח
 (ג) אלה (ד) בייב קח:
 (ה) [עשה] (ו) [לעיל מבה]
 (ז) [ביום אב] ביק מו:
 (ח) לקח נח: גיט' יב, (י) ביק
 (יא) [והחזיק מלך קח]
 (יב) [לקח נח] (יג) ביק
 (יד) [לקח דף מטה]
 (טו) [דף מו:] (טז) תי' כ"י
 (יז) [וע"פ חס' קדושין טו]
 (יח) כ' ויבנ"ק מו: ד"ס
 (יט) [מזכיר] (כ) תי' כ"י
 (כא) [על מלך]

תורה אור השלם

1. כְּשֶׁכִּיד כְּתוּשָׁב יִדְהָ
עֶמְקָךְ עַד שְׁנַת הַיִּבֵּל
עֲבֹד עִמָּךְ וְיִקְרָא כֹה מִ
1. וְיִהְיֶה בִּי יֹאמֵר אֱלִיךְ
אֶל אֶצֶל מַעֲמָךְ בִּי
אֶהְיֶה וְזֹאת בֵּיתְךָ בִּי טוֹב
לִי עִמָּךְ דְּבָרִים טוֹט
2. הַתְּנַחֲלֶם אִתָּם
נִכְנִים אַחֲרֵיכֶם לְרִשָּׁה
אֲחוּהוֹ לְעַלְמִי כְּדֵם
תַּעֲבֹדוּ וְכֹאֲחֵיכֶם כְּנִי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ כְּאֲחִיו לֹא
תִרְדָּה בִּי כְּפָרָה
יִקְרָא כֹה מִ

הגהות הב"ה

(א) רש"י ד"ה כמו כו' לנד
מפרנסתה. כ"כ כלומר
גדולייתא: (ב) ה"ה עשו
כו' שהיה לה ליקח:
(ג) ד"ה חכמות כו' של
חכמי אבירי אמר נותן וכו'
ורבא אמר יתמן:

מוסף רש"י

מַעֲשֵׂה יָדָיו. שֶׁשֶׁפֶּה
נִחַי אֵינִי, אֲמַר שֶׁלֹּא
גִּבְתָּהּ. כֵּן שֶׁזֶר פִּטְוֵהָ,
כֵּן הָאֵם הָיָה עִלּוּ שֶׁל
אֲחִיו. דְּמַשָּׁה לְשֹׁם וְזֶה
זֶה הָאֵם, וְלֹא דְמִי לְקֹם
לֵבָי אֶת מְנוּחַ עַד שֶׁמֶד
לָקַח וְיִרְדּוּנוֹ דֵּלָה לֵּךְ
אֵת מוֹדֵה מִשְׁפָּה (דְּלִיד
חֲבֵב). יִכּוֹל הָאֵם לִזְמֶר
לְעִבְדָּהּ, מְנוּחַ עֵשֶׂה עֲמִי.
מִלְּאֵה, וְאִינִי זָקֵךְ. אֵלָּה
חֲזוֹר עַל הַפְּתִיחַ (יִסְיוֹן
לְהַדְרָפָה) הַמּוֹדֵה
עַל מְנוּחֵה (יִבֵּק עַד)
וְזִכּוֹת בָּהּ, וְזִכּוֹת שִׁמְחָה וְ
מִוִּס כְּשֶׁמֶן כְּמוֹ קוֹדֶשִׁין

ומודה בקנס פטור. והרי לא תבעו אלא קנס כדור ועליו נשבע ויבין דאי אורי ליה קמן לא תשלים כי כפרה נמי לאו ממנה כפרה: **ב**ם הניווניה **א**מין. שכן הוא מנאי כחובה בפרקין דלקמן (דף כ"ג:) כען נוקטן דליווניה יכסי מינאי אטען יתון ימינן כדמי וימינאון מנכסי עד דחלקאון לגוברין:

לאו **מ**דירדו. אלא ממנאי חכונת

אמין. **א**למנה גיוונה ממכסי יומימי:

אמין נמי מנאי כחובה הוא בפרקין (ס"ט)

את חתא יתבא כדמי וימינאון ממכסי

את חתא יתבא כדמי וימינאון ממכסי

אִינִישׁ מִיַּד דְּכִי מוֹדֵה בִּיהַ
מִיַּד דְּכִי מוֹדֵה בִּיהַ
אִבְנָא מִרְבַּ שְׁשֶׁת בִּ
מַעֲשֵׂה יִידֵה לְמִי בְּמִקְוָא
מַעֲשֵׂה יִידֵה לֹאב הָרִ"נ
לְדָמָא אֲדָר מִי לֹאב
הַכָּא לֹא מוֹדִידֵהוּ
אִלְמָנָה נְיוֹנָת מְנַכְכֵּה
שְׁלֹה מִי דְמִי אֲלֻמְתוֹ
בְּתוֹ נִיחָא לִיה בְּרוּהַ
עֲדִיפָא לִיה מֵאֲלֻמְתוֹ
יוֹסִי עִישׁ אֲלֻמָּה אֲצֵי
בְּנִכְסֵי מוּעֲטִין מַה וְ
נְיוֹנָת וְהָאֲחִין יִשְׁאֲלוּ
אֲצֵל הַבַּת אֲלֻמָּה נִי
הַפְתִּיחִים לְעֵנִין זִילֻתָּא
לְעֵנִין הַרוּחָה בְּתוֹ
יוֹסֵף מַת הַשָּׁב יִידֵה
גְּבִיתָה מִת אֲבָה הַרִי
דְּבַחִי הָאֵב הָא לֹאֲתָ
מֵאִי לֹא בְּנִיוֹנָת לִי
בְּשִׁאינָה נְיוֹנָת מֵאִי
יִכּוֹל הָרֵב לֹמֵר לְעֵבֵב
יְהִי מַעֲבֵב בְּכֵנִי דְּלִי
עֲבֵד עֲבֵר דְּכֵנִי בְּלִי
בְּתוֹ אֲמַר רַבָּה בְּרַ ע
לְהַעֲרֵפָה אֲמַר רַבָּא
לֹא יֵדַע דְּאִיבָא הָעוֹ
אֵלָא אֲמַר רַבָּא ר' י
לִיה דְּקִנְיָנִי מַעֲשֵׂה
שְׁלָא גְּבִיתָה מְצִיאתָה
הִכִּי קָאֲמַר מַעֲשֵׂה
מְצִיאתָה בְּחִי הָאֵב לִי
לְעֲצֻמָּה אָף מַעֲשֵׂה יִ
לְאַחֵר מִיִּתָּה הָאֵב לִי
א"ר יְהוּדָה אֲמַר ר' י
מַעֲשֵׂה יִידֵה לְעֲצֻמָּה
דְּכֵתִיב וְהִתְנַחֲלָתֶם אֶ
אוֹתָם לְכֵנִיכֶם וְלֹא
רַבָּה וְאִימָא בְּפִיתוֹ
הַכְּבוֹב מוֹדֵב וְכֵן תְּנַתִּי
וְקִנְמוֹת וְחִבּוּלֹת הַכְּבֵר
דְּגוּפָא נִינְהוּ אֲמַר

נכחתי בתצפיתם משום אינה אצל אחין על כרחיהו ממונה מנכס האב: ודעיהו במתחלתם ארסם. עדים נענים: וזוט כפז. וזוט שזיתא
 זוטא מורה בזה: ויאמי כפזיו וידם וקפזום. דלואם וזולתם הכתוב
 ממזכר אצל משהו דיהי דעריה דשכסו וחסר דה ממונה דיה מיתוה
 מאלף דעריה הכתוב (ד"ה עז): כזו וזכחו הקטנים יעשה להם קטנה:

בשאינה נרומת אפי' למ"ד כו' וכן עיקר ומייר' בשאינה נרומת לא האב ופי'ן אנופה אמאי מת' האב כו' של אחי' אלא אפי' ופי' (ראה) לא מפיק ליה מתאי קרא אלל דריש לה מנשרי' מתושב' שנתה היוכל אלל כי טוב לו עמך אינו אלל סיפור דברים בעלמא' קרא להכי הא הוא גופא לא נפקא לן דמעשה ידיה לאויה אלל מ' גופא אינה עובדת לא את האב ולא את הבת כדאמר' בפ"ק דהקטנה דהקשה לא אינטריך אלל לגורה אלל לקטנה לא לר' דהק' קטנה לאמה לקטנה אינטריך לאשמועין דאין מעשה ידיה לאחין דומיא דהא' **חברות** ידיה נגיהו. ואם תאמר וכי אל קיץ ידיה לא תהי' דף טו. הקולן יד עבד עברי' של חצירו (א) ונתן דמי' לעבד וילקח בןן קרקעות אויבוא אכול פירות ויש לומר דשפיע' הפסד מעשה ידיה אמאי לא מוריש לבני' כו'

[רבי שמעון סבר כו'. והש
אבל קשה דסוף סוף
מודה מייחב א"כ נחנס דהק
ליה למימר כי קאמר רבה דמ

וימודה בקנס פטור ורכנן סברי כי קא תבע
בוששת ופגם קא תבע במאי קא מיפלגי א"ר
פפא ר"ש סבר ^אלא שביק איניש מידי דקיין
ותובע מידי דלא קיין ורבנן סברי לא שביק
איניש מידי דכי מודה ביה לא מיפטור ותבע
אמידי דכי מודה בעא מיניה רבי
אבינא מרב ששת בת הנונות מן האחין
מעשה ידיה למי במקום אב קיימי מה התם
מעשה ידיה לאב ה"נ מעשה ידיה לאחין או
דלמא לא דמי לאב התם מרדיה מיתונא
הכא לאו מרדיה מיתונא א"ל תניתין דתם
מיתונא דתם מרדיה מיתונא ופגם דתם

וְאֵלֶּמְנָה נְיוּזֹת מִכְּכֵּס יְחִוּסִים מִעֲשֵׂה דִירָה
 שְׁלָהּן מִי דְמִי אֲלֻמְנָתוֹ לֹא יִנְחַל לִיָּה בְּהַרְוּוּחָהּ
 בְּתוֹתוֹ יִנְחַל לִיָּה בְּהַרְוּוּחָהּ לְמִימְרָא דְבִתּוֹ
 עֲדִיפָא לִיָּה מֵאֲלֻמְנָתוֹ וְהָאֻמְר רַבִּי אַבָּא א"ר
 סִי' עֲשֵׂו אֲלֻמְנָה אֲצֵל הֶבֶת כֶּבֶת אֲצֵל אַחִין
 בְּנִכְסִין מִוְעֲטִין מַה הֶבֶת אֲצֵל אַחִין זֶה־הֶבֶת
 נְיוּזֹת וְהָאֻחִין יִשְׁאֲלוּ עַל הַפְּתֻחִים אִף אֲלֻמְנָה
 אֲצֵל הֶבֶת זֶה־אֲלֻמְנָה נְיוּזֹת וְהֵבֶת תִּשְׁאֵל עַל
 הַפְּתֻחִים לְעֵנִין וְיִזְלֹתָ אֲלֻמְנָתוֹ עֲדִיפָא לִיָּה
 לְעֵנִין הַרְוּוּחָהּ בְּתוֹ עֲדִיפָא לִיָּה מִתִּיב רַב
 יוֹסֵף מִעֲשֵׂה דִירָה וּמִצִּיאתָהּ א"פ שְׁלֹא
 גִבְתָּהּ מִתְּהָב הָרִי הָן שֶׁל אַחִין טַעְמָא
 דְּכִכְיָ הָאֵב הָא לְאַחֵר מִיתָת הָאֵב לְעִצְמָהּ
 מֵמָי לֹא בְּנִזּוֹת לֹא בְּשִׁאֵינָה נְיוּזֹת אִי
 בְּשִׁאֵינָה נְיוּזֹת מֵמָי לְמִימְרָא אִפִּילוּ לִמְד־
 יִכּוֹל הֶרֶב לִזְמַר לְעֵבֶד עֲשֵׂה עִמִּי וְאִינוּ וְאֵל
 דְּמִי עֵבֶד כְּנֻעִי דְּלֹא כְּתִיב בִּיה עִמָּךְ אֲבָל
 עֵבֶד עֲבִיר כְּתִיב בִּיה יְעֻמָּךְ לֹא כֹל שֶׁכֵּן
 בְּתוֹ אֻמְר רַבָּה בְּר עוֹלָא לֹא נִצְרָה אֲלֹא
 לְהַעֲדָפָה אֻמְר רַבָּא גִבְרָא רַבָּה כִּרְב יוֹסֵף
 לֹא יָדַע דְּאִיכָא הָעֲדָפָה וּקְמוּתִיב תִּיּוּבָתָא
 וְהָאֻמְר רַבָּה בְּר עוֹלָא לֹא נִצְרָה אֲלֹא

אלא אמר רבא רב יוסף מתייגופא קשיא ליה דתני מעשה ידיה ומציאתה אע"פ שלא גבתה מציאתה כמאן גביא אלא לאו הכי קאמר מעשה ידיה כמציאתה מה מציאתה כחיי האב לאב הלאחר מיתת האב לעצמה אף מעשה ידיה נמי בחיי האב לאב לאחר מיתת האב לעצמה ש"מ איתמר נמי א"ר יהודה אמר רב יבת הניזונת מן האחין מעשה ידיה לעצמה אמר רב כהנא מ"ט דכתיב ויתנהלם אותם לבניכם אחריכם ואתם לבניכם ולא בנותיכם לבניכם מגיד ששין אדם מוריש זכות בתו לבנו מתקף לה רבה ואימא בפיתוי הבת וקנסות וחבלות הכתוב מדבר וכן תנא רב חנינא בפיתוי הבת וקנסות וחבלות הכתוב מדבר וחבלות צערא דגופא נינהו ^{טז} אמר רבי יוסף בר חנינא שפצעה

האלמנה דוחה את הבנות : רמיהו מתונה מונכס האב :
שהאלמנה דוחה את הבנות : זכות צדק
הבנות : **ל** בשאניה הכבוד : לחונן ונחלתו הסבוכ
היתה נחונת ומסוס הכי : רי בה ממונה דא מיתנה
דפשיעא ללחונן מיתנה הא : ובערה לא וכי רי דא מתנה
היך של אהין נמי לא איה : הקטנים יעשה להם סגולה :
דיוורשין וחתו וחת ספרים : שפעה
הא של אהין הא אפי' אב עממו אין לו כיון שאניה : ומיירי בשאניה נחונת לא מן האהין דלחונן
לחא לה משכסיר כחוש ייה עמך ושאניה איה עמך : הא של אהין הא אפי' אב עממו אין לו כיון שאניה
דפשיעא דנדרים בעלמא : **מ**גיד שאניה איה איה עמך : דלחא לה משכסיר כחוש ייה עמך ושאניה איה עמך
ומעשה דיה איה לא מלחמה מן אמה מעשה דיה : דפשיעא דנדרים בעלמא :
הנה דלחא : כפ"ק דקדושין (דף י"ז) ונראה לרשב"א :
אבל לקטעה לא תיירא קישא דהאמה וכוני מונח לה : אכל לקטעה לא תיירא קישא דהאמה וכוני מונח לה
מעשה דיה אהין דלחא ודאמה ויה איה עמך ושאניה : מעשה דיה אהין דלחא ודאמה ויה איה עמך ושאניה
אם קיץ דיה לא תהיה חבלה של אב והלא מפס : אם קיץ דיה לא תהיה חבלה של אב והלא מפס
של חבירו (ו' טקן ד' דמי שבת דהיה לעבד ודמי ש : של חבירו (ו' טקן ד' דמי שבת דהיה לעבד ודמי ש
פירות ויש ונור דפשיעא ליה דמייירי כחבלות סקטות : פירות ויש ונור דפשיעא ליה דמייירי כחבלות סקטות
האחא ויש מורש ננט כמו שמורים מעשה דיה להכי ש : האחא ויש מורש ננט כמו שמורים מעשה דיה להכי ש

מג.

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תוספות רי"ד

[illegible]

(ח) ז"ל יאבי לה חזוני מנכסיה
אביה.